

George Kooymans en Frank Carillo

Lachen en gitaarspelen

‘Mirage’ was in zekere zin een hobbyproject van George Kooymans en Frank Carillo. Ze namen het album verdeeld over een aantal jaar op, zonder de druk van een release die er moest komen. Door de ALS-diagnose van Kooymans heeft het album toch een bijzondere lading gekregen. door Kevin Pasman

“Ik speel al een jaar niet meer”, aldus George Kooymans. “Van mijn plectrumhand zijn twee vingers verlamd. Niet mijn duim en mijn wijsvinger, maar ik kan eigenlijk niets meer beetpakken. Met mijn linkerhand wel, maar die vingers staan dan weer krom. Voor de diagnose een rol speelde, waren we al een beetje

bezig om alles af te maken. *Crystal Cracking* en *Ticket To Heaven* heb ik hier nog in mijn studio opgenomen met Rinus (*Gerritsen*) op bas en Dave Menkehorst op drums. Maar dat is live gebeurd, dus dat ging vrij snel.

Met John (*Sonneveld*, *producer*) heb ik op mijn gemak nog wat dingen ingespeeld. Ook omdat ik niet wist hoelang

ik nog zou kunnen spelen. De laatste dingen die ik qua gitaarspel nog heb gedaan zijn voor de *Vreemde Kostgangers* geweest. Die plaat is in feite ook klaar.”

“De opnamen zijn over een aantal jaren uitgesmeerd voordat George ziek werd”, beaamt Frank Carillo. “Echt alleen omdat we het leuk vinden om bij elkaar

te komen, nummers te schrijven en ze op te nemen. Toen we een paar nummers af hadden, realiseerden we ons dat het een album zou kunnen zijn. Maar dat was geen plan op zich. Er was geen haast bij.”

Notities

Omdat de nummers op ‘Mirage’ zo spontaan ontstaan zijn, is de gitaarkeuze soms bepaald door wat er toevallig voorhanden was. “George en ik hebben bij elkaar zóveel gitaren!”, glimlacht Carillo. “Wat we bij de hand hebben is daardoor eigenlijk altijd een goede gitaar. George heeft een prachtige Gibson J-200 en ik geloof dat ik die op *Mirage* en *Christmas In Gaza* heb gebruikt. Verder heb ik een Gretsch uit 1962 gebruikt, mijn Tey Apache en George zijn Gretsch Duo Jet uit 1961.

En we hebben onze Haar-gitaren. George heeft er een paar en ik vond ze te gek. Ik had er een besteld met een palissander hals en TV Jones FilterTron-pickups. Toen ik een maand daarna terug naar Europa ging, heb ik hem cadeau gekregen van George. Echt een waardevolle gitaar voor me. Die heb ik zeker veel gebruikt op het album. Akoestisch heb ik veel op mijn Jumbo Zemaitis gedaan en toen we de laatste paar nummers opnamen mijn signature Homestead.”

“Eigenlijk heb ik geen notities bijgehouden”, bekent Kooymans. “In Pro Tools wil ik als ik goed oplet nog wel eens wat noteren over microfoons, maar met de gitaren heb ik dat eigenlijk bijna niet gedaan. Ik weet wel dat ik het meeste op mijn Les Paul heb gespeeld. Akoestisch heb ik mijn Taylor gebruikt, waar ik altijd op speel. En de twaalf-snarige gitaar in *Mirage* is de F# mineur-versie van de Taylor Leo Kottke signature.”

“Ik weet één gitaar die George heeft gebruikt: een Gretsch Duane Eddy”,

vult Carillo aan. “Die heeft hij gekocht toen de Golden Earring hier in New York ‘Millbrook U.S.A.’ opnam. Daarmee heeft hij een prachtige solo opgenomen voor *I Wish You Were Still Here*. Je kunt die solo zingen.”

Speakerdraad

“In mijn garage heb ik een set-up voor mijn versterkers”, licht Kooymans toe. “Van daaruit loopt een heel lange speakerdraad naar de regieruimte. Dan kan ik makkelijk speakers wisselen in de garage en heb je geen overspraak. Supertof.

“Lange speakerdraad is misschien niet helemaal optimaal voor de puntigheid voor de sound, maar ach... Kniesoor die daarover gaat zitten lullen. Mijn Hook versterkers die ik live ook gebruik heb ik op de opnamen gebruikt, maar ik heb ook Kemper gebruikt. En mijn pedalenplank die ik live gebruik heb ik hier ook gewoon liggen.”

“Ik houd van een Fender Reverb”, zegt Carillo resoluut. “Die heb ik gebruikt en ik geloof af en toe een Vox AC30. Verder een Fulltone Booster en een MXR Uni-Vibe. Soms gebruikte ik een MXR Carbon Copy voor het tracken, maar meestal gebruikte ik de echo’s van de studio’s. En mijn Fulltone OCD. Die zet ik nooit heel vuil. Eigenlijk probeer ik alleen een randje en wat meer sustain te krijgen.”

Bouwen

“Het demo-achtige gevoel zat er van meet af aan al in”, verklaart Kooymans. “We hebben dingen in de keuken opgenomen met een iPhone. Die jankende stem in *Where The Devil Won’t Go* ben ik achter de pannen. En Frank speelde de slagpartij. Dat kopieerden we naar Pro Tools en van daaruit zijn we verder gaan bouwen.”

“*Den Of Thieves* is een mooi voorbeeld”, vervolgt Carillo. “Ik stuurde

George een tekst en voor ik het wist had hij de zangmelodie geschreven. The Bandoleros (*Carillo’s begeleidingsband*) namen hun partijen bovenop de demo van George zijn zang en gitaar op. We vroegen Chris Tedesco om er viool op te spelen. Paul Orofino (*producer*) vond dat een goed idee en het resultaat blies me echt omver.”

“Vroeger had ik een achtsporen-recorder van TEAC en dat wilden we ook nog wel eens gebruiken als we in Wisseloord zaten”, aldus Kooymans. “Gewoon omdat we het te gek vonden hoe het klonk.”

Eieren

Carillo herinnert zich de kennismaking met Kooymans nog als de dag van gisteren: “Ik kom al sinds begin jaren negentig in Nederland, toen ik met Annie Golden werkte. Het eerste album van Golden-Carillo mixten we bij George thuis. George liep binnen en vroeg: willen jullie iets eten? Ik maak eieren voor jullie. En ik dacht: wow, George Kooymans gaat ontbijt voor me maken? Na het eten pakten George en ik nonchalant wat gitaren op om Everly Brothers-nummers te zingen. Toen was het hek van de dam.

Na de tour wilde Annie naar huis. Ik had geen thuis om naartoe te gaan. Ik was net gescheiden, mijn dochter studeerde, dus George vond dat ik moest blijven. En wat zouden we anders moeten doen? Lachen en gitaarspelen natuurlijk!”

‘Mirage’ was 17 juni Release van de Week op Gitarist.nl

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

ARTIKEL ‘Mirage’ Release van de Week
SPOTIFY ‘Mirage’ en vorige album ‘On Location’

GITARIST.NL